

Švietimo organizacijų veiklos (ugdymo procesų) kokybės užtikrinimas (tobulinimas) taikant DI

Švietimo ir ugdymo kokybė yra labai svarbus veiksnys, laiduojantis globalų raštingumą ir kuriantis prielaidas tvarių sisteminių pokyčių raidai visuomenėje. Paskutinį dešimtmetį vis giliau ir daugiau analizuojamos švietimo kokybės sritys įvairiais aspektais, siekiant kurti ir įgyvendinti pokyčius ir besimokančią organizaciją orientuotą mokyklų kultūrą bei kritiškai, argumentuotai ir įrodymais remiantis tobulinti pasirinktas švietimo sritis, kad visi besimokantieji pasiektų ugdymo(si) tikslus pagal galimybes ir poreikius.

Švietimo (ypač ikimokyklinių įstaigų, bendrojo lavinimo mokyklų) veiklos kokybė analizuojama, tačiau atsiradus naujiems globaliems iššūkiams (pandemijai, DI) kyla naujos situacijos, kurių neapibrėžtumas sąlygoja problemas. DI naudojimas iki šiol nėra strategiškai politiškai išspręstas klausimas šalyje, diskutuojamas pasaulyje – matomos tik politinės administracinės iniciatyvos, tačiau stokojama ne tik koncepcijų, taikymo strategijų ir procedūrų, praktikos bei patirties analizės, bet ir neprognozuojamai valdomas DI taikymas ugdymo procese – stokojama ugdymo kokybės užtikrinimo diskurso, sudėtinga rinkti duomenis, užtikrinti mokinių savarankišką mokymąsi namuose ir kt. aspektai; stokojama sistemiško konceptualaus susitarimo įvairiose švietimo grandyse, kaip ir kokiais būdais siektume kokybės gerinimo taikant DI; stokojama aiškių kriterijų, duomenų ir moksliniais tyrimais grįstų įrodymų, padėsiančių identifikuoti, kurios švietimo kokybės gerinimo praktikos bus taikomos, kad apibrėžti DI taikymą pasiteisins.

Tuo remiantis problemos moksliskumas grindžiamas kontrastu tarp DI taikymo šiuolaikinių mokslinių teorinių prieigų, jomis grindžiamos teisinės bazės, ir švietimo dalyvių (pvz., vadovų, pedagogų, švietimo pagalbos specialistų ir t.t.) požiūrio, veiklos kasdieninėse situacijose, jų nuostatų, požiūrių ir elgsenos švietimo organizacijose veiklos ir ugdymo kokybės užtikrinimo aspektu.

Ensuring (improving) the quality of educational organizations' activities (educational processes) by applying AI

The quality of education and training is a key factor in ensuring global literacy and creating the conditions for sustainable systemic change in society. In the last decade, the quality of education has been increasingly analysed from different perspectives in order to build a school culture that is change-oriented and learning-organised, and to improve selected areas of education in a critical, reasoned and evidence-based manner, so that all learners can achieve their educational goals according to their capabilities and needs.

The quality of education (especially in pre-school institutions and general education schools) is analyzed, but new global challenges (pandemic, AI) give rise to new situations, the uncertainty of which causes problems. The use of AI has not yet been strategically resolved at the political level in the country, although it is being discussed globally – only political and administrative initiatives are visible, but there is a lack not only of concepts, application strategies and procedures, analysis of practice and experience, but also the unpredictable management of AI application in the education process – there is a lack of discourse on ensuring the quality of education, it is difficult to collect data, ensure independent learning for students at home, and other aspects; there is a lack of systematic conceptual agreement across different levels of education on how and in what ways we would seek

to improve quality through the application of DI; There is a lack of clear criteria, data, and research-based evidence to help identify which educational quality improvement practices will be applied to justify the use of AI.

Based on this, the scientific nature of the problem is based on the contrast between the application of DI in contemporary scientific theoretical approaches, the legal basis on which they are based, and the attitudes of education stakeholders (e.g., managers, teachers, educational support specialists, etc.) their attitudes, activities in everyday situations, and their attitudes, views, and behavior in educational organizations in terms of ensuring the quality of activities and education